

OBRZĘDNY (7) *ai*

obrzędny (6), **obrzędni** (1) *KromRozm II*.

o *prawdopodobnie jasne (tak w ob-)*.

sg m I obrzędnym (2). ◊ *L* obrzędnym (1). ◊ *pl N subst* obrzędn(e) (2). ◊ *G* obrzędnych (1). ◊ *A subst* obrzędn(e) (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVII – XVIII w. s.v. obrzqd.

Przymiotnik od „obrzqd”: dotyczący obrzędu; rytualny (7) : [Apostołowie] wyele [spraw] áni vftmye [lege: uftnie] ále ćichą ípráwą á vzywáním obrzędnym nam podáli *KromRozm II* iv, h2 *marg*; [obrzędny/ Ritualis, ceremonialis. *Volck Nnn4a*].

Wyrażenia: »obrzędne przykazania« (3): ktore przykazánya [obrzezanie, ofiary, oczyszczenia i wszystkie obchody kościelne] zową ceremonialia/ to yeft/ obrzędne. *KromRozm II* k4, k4, nv.

»ustawy obrzędne« (2): Kápłáńftwo ono [starozakonne] y ofyáry vftály/ á nye wyeczne to przykazánye było [...] Tożby fye mogło y około drugich vftaw obrzędnych pokázác *KromRozm II* 1, y2.

Synonim: ceremonijalny.

AS